

02 2025

WEEKKRANT
8 JANUARI
JAARGANG 86
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Light a Candle - Een moment van verstilling

De onthaalploeg (c) John Steffen

Heel de omgeving van het stadhuis baadde in Kerstlicht. Een plaatje voor vele toeristen en bezoekers van de Kerstmarkt die ook even naar het stadhuis afzakten. De mensen stonden in rijen te wachten om zich te vergapen aan artistieke lichtinstallaties. Maar toch gaat er niets boven het aansteken van een eenvoudig kaarsje. Dat ondervonden we bij onze jaarlijkse 'Light a candle' in de Sint-Pieterskerk. We schrijven woensdag 17 december 2024.

Is dit echt gratis?

We beleven de donkerste dagen van het jaar. Het duister is al vroeg gevallen. Het is gelukkig droog. Af en toe waait er een frisse wind. Geen probleem voor het tentje waaronder de soep, chocomelk en glühwein al staan te dampen. Je ziet de mensen verbaasd kijken. "Hé, de kerk is nog open. Zou er iets te doen zijn?" De eersten wagen het om toch even te gaan kijken. Ze worden echter staande gehouden. Een groepje Montfortanen is op post. Later worden ze afgelost door andere jonge vrijwilligers. Ze bieden een klein kaarsje aan om binnen de kerk aan te steken en bij het grote Maria-beeld vooraan te plaatsen. Een uitnodiging voor een gebed, een warme gedachte. Een uitnodiging om een intentie neer te schrijven. Regelmatig aarzelen mensen om het kaarsje aan te nemen. Is het een verkooptruc? Is dit echt gratis? Onze

vrijwilligers weten te overtuigen. Neen, het wil gewoon een warm Kerstgebaar zijn. Even warm als de drankjes die ze na het 'kerkbezoek' aanbieden.

Een hoop Hoop

Ik heb dichterbij de deur post gevat. Op een stoel affiches van Kamino, de organisatie die vroeger IJD Jongerenpastoraal Vlaanderen heette. Op deze posters vlammen de kaarsjes verder in hoopvolle adventsgedachten, vertolkt door jonge mensen. Hebben mensen niet nood aan hoop op kille duistere dagen en avonden? Ik bied de posters als presentje aan jonge mensen. Het biedt mij de kans om een gesprek

Jongen steekt kaars aan (c) John Steffen

aan te knopen met hen, even discreet te vragen wat ze dachten bij het aansteken van de kaarsjes. Ik beleeft wonderbare momenten.

Voor een goede afloop van de examens

Wie had gedacht dat zoveel studenten van allerlei pluimage zouden binnenstappen? Een reactie als "Nu studeer ik al vier jaar in Leuven, dit is de eerste maal dat ik deze kerk binnenkom," was niet eenmalig. Ze zijn als het ware betoverd door het gebouw en de sfeer. De halfduistere kerk, de stilte, rijen vlammen-de kaarsjes rond het grote Maria-beeld... Gelovig of niet, het imponeert. Sommige studenten vallen in kleine groepjes binnen. Ze hebben van hun bezoek aan de Kerstmarkt een 'kotavond' gemaakt. Dit kerkbezoek maakte er onverwachts deel van uit. Ze krijgen de suggestie mee

De scouts in een kring (c) John Steffen

om de poster die ze meekrijgen in de keuken te hangen. Andere studenten hebben een liefje uitgenodigd. Wanneer ik discreet informeer welke intentie ze hadden bij het aansteken van het kaarsje, klinkt het vaak: voor een goede afloop van de examens. Ik voel dat januari en de partiële examens naderen. Soms stokken de woorden wanneer ze me hun intentie toevertrouwen of worden de ogen wat vochtiger: voor een oma die aan het dementeren is, voor een echtgenoot die precies een jaar geleden verongelukte, voor wat geluk voor zichzelf na een uitzichtloze situatie... De tekst van de affiche die ik meegeef begint nog meer te leven. Kan ik deze mensen wat hoop meegeven?! Dat vlammetje van de kaarsjes mag deze hoop betekenen.

Vredeslicht voor Ger-Jan

Dan kwam er een moment waarvoor we niet klaar waren. Het bles menige vrijwilliger van het laatste uur van zijn sokken, mijzelf inclusief. Even voordat we onze actie besluiten, arriveert een twintigtal jongeren aan de kerk. Het blijken leiders en leidsters van scouts en gidsen Oost-Brabant te zijn. Ze hebben hun licht zelf meegebracht. Niet zomaar licht. Het is het Vredeslicht dat scouts en gidsen vanuit Wenen, over Eupen naar Leuven brachten. Maarten ging mee op pad en vertelde het ons. Het Vredeslicht werd sinds vorig jaar brandend gehouden in een Oostenrijkse zuster-

stad van Bethlehem. Deze leiding eindigde haar tocht symbolisch aan de Sint-Pieterskerk omdat hun verbondsalmoezenier daar vooringing. We weten allemaal dat het over Ger-Jan Bruins ging. Er klonk enorme waardering uit hun woorden. Hier wilden ze hem met Vredeslicht gedenken. Kan het anders dat we hen allemaal in de kerk uitnodigden om elk met hun vredeslicht een kaarsje aan te steken en hun tocht met het Avondlied te besluiten? Koster Guy hoorde het hele relaas en vond niet beter dan de foto van Ger-Jan erbij te halen en deze nog vlug bij het Mariabeeld te plaatsen. Ik ben er zeker van dat het gedragen gebrom van heel wat bassen zeker tot de hemel doordrong. Over dankbaarheid gesproken.

Deken Patrick

PS Een volgende editie van 'Light a candle' in de Sint-Pieterskerk vindt plaats op donderdagavond 10 april 2025.

Uitdelen drankjes (c) John Steffen

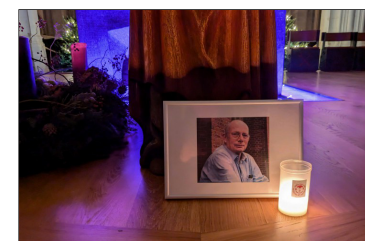

Foto Ger-Jan (c) John Steffen

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 18

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 12 januari 2025
Doop van de Heer
10u. Viering
Voorganger: Thierry Van Craenem
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Anna Rusakova

Zondag 19 januari 2025
2de zo dh jaar
10u. Viering
Voorganger: Pater Leo De Weerdts sj
en Deken Patrick Maervoet
Lector: Thierry Van Craenem
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

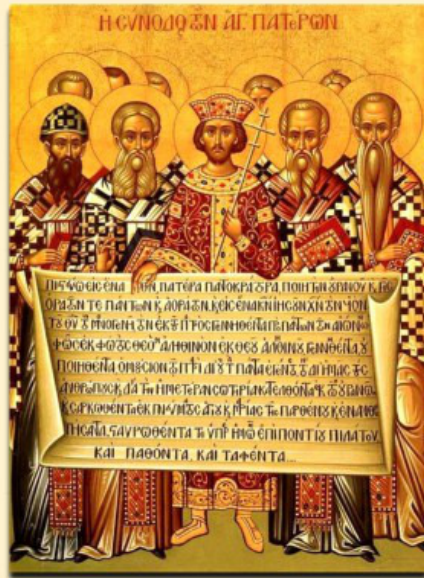
Vrijdag 10 januari
Driekoningenfeest Samana
11 u. viering
Voorganger: pater Ghislain Kasereka
Assistent: Myriam Neves
Lector: Hilde Sinap
Homilie: pater Ghislain Kasereka
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 12 januari
Doop van de Heer jaar C
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: pater Ghislain Kasereka
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Ann Henderickx
Homilie: pater Ghislain Kasereka
Beelden: Leo Swinnen
Na de viering nieuwjaardrink

Zondag 19 januari
2de zondag door het jaar C
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Mirjam Van Lammeren
Assistent: Myriam Neves
Lector: Eva Voets
Duiding: Mirjam Van Lammeren
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.
zo 19/1 - 2de zondag door het jaar
zo 2/2 - Opdracht van de Heer
zo 16/2 - 6e zondag door het jaar
zo 2/3 - 8e zondag door het jaar
wo 5/3 - Aswoensdag
zo 9/3 - 1e zondag veertigdagentijd
zo 16/3 - 2e zondag veertigdagentijd
zo 23/3 - 3e zondag veertigdagentijd
zo 30/3 - 4e zondag veertigdagentijd
zo 6/4 - 5e zondag veertigdagentijd
zo 13/4 - Palmzondag
do 17/4 - Witte Donderdag
vr 18/4 - Goede Vrijdag
za 19/4 - Paaswake (zaterdagavond)
zo 27/4 - 2e zondag na Pasen

oecumenisch concilie van Nicea © CIB

Gebedsweek 2025
voor de eenheid van de christenen

'Geloof je dat?'
Johannes 11, 26

'Ik geloof.'
'Wij geloven.'

1700 jaar na het eerste christelijke oecumenische concilie in Nicea komen christenen uit het Leuvense en wijde omgeving samen om te reflecteren op het gedeelde christelijke geloof en dit geloof te vieren.

Ook u bent welkom!

Oecumenische gebedsviering

zondag 12 januari 2025 om 15 uur

Boodschapkapel, Heilig-Hartinstituut
Naamsesteenweg 35, 3001 Heverlee

© Cultureel erfgoed annuntiaten Heverlee

KERK IN NOOD

Gebedskaart jubeljaar 2025

In een jubeljaar of heilig jaar worden gelovigen opgeroepen om naar Rome op bedevaart te gaan en er de graven van de apostelen te bezoeken. Door met pelgrims uit heel de wereld samen te komen rond de bisschop van Rome ervaren ze dat ze deel zijn van een wereldkerk. Of u nu de kans heeft om op bedevaart te gaan of niet, als 'pelgrim van hoop' draagt u de wereldkerk in uw hart en met deze kaart met het gebed van paus Franciscus voor het jubeljaar 2025 kan u die liefde ook uitdragen in gebed.
Het logo van het heilig jaar 2025 toont mensen van over de hele wereld die stevig verankerd zijn aan het kruis dat uitloopt in een anker. Daarmee wordt de hoop gesymboliseerd in woelige tijden. (gratis + verzendkosten vanaf 3 exemplaren)
Kom langs bij Kerk in Nood in de Abdij van Park 5 of laat het bij u thuis bezorgen via 016 39 50 50, info@kerkinneed.be of www.kerkinneed.be.
IBAN: BE91 4176 0144 9176
BIC: KREDBEBB

Gebedskaart-Jubeljaar-2025(c) Kerk in Nood

Kerstmis 2024 in Sint-Franciscus

Aan de ingang werd het kerstverhaal ingezet. (c) Thierry Van Craenem

(c) Thierry Van Craenem

Maria en Jozef, voor de gelegenheid uitgebeeld door twee kinderen, werden omringd door vele kleine herders. (c) Thierry Van Craenem

Onze Vader... (c) Thierry Van Craenem

Graag neem ik u even mee voor een impressie van de vieringen van Kerstmis in de Sint-Franciscusparochie.

Op **kerstavond** vierden we de geboorte van Jezus in een volle kerk. Een 44 kinderen met hun families en parochianen gingen mee op weg doorheen de donkerte van de avond.

Aan de ingang werd het kerstverhaal ingezet.

En net zoals Maria en Jozef gingen we allemaal vergezeld van kleine lichtjes op zoek naar de stal. Daar werd Jezus geboren te midden van een zee van lichtjes.

Maria en Jozef, voor de gelegenheid uitgebeeld door twee kinderen, werden omringd door vele kleine herders.

Tijdens de viering zongen we aloude gezangen die de sfeer van Kerstmis opriepen.

We hebben ook gebeden voor de vele momenten die we zelf als herders meemaken.

Deels verwoordde de kinderen waarvoor ze wilden bidden, daarnaast spraken we uit wie we allemaal in onze gedachten meenamen:

Als herder wil ik bidden voor alle mensen die kerstmis doorbrengen in ziekenhuizen, in rust- en verzorgingshuizen, dat zij veel vriendschap en genegenheid ervaren.

Voor hen wil ik een kaars aansteken.

Als herder wil ik bidden voor de mensen die door de oorlog alles zijn kwijt gespeeld en geen huis meer hebben om in te wonen.

Voor hen wil ik een kaars aansteken.

Als herder wil ik bidden voor de kinderen waar ook ter wereld, die honger hebben, geen mooie kleren kunnen kopen, en nooit cadeaukes krijgen.

Voor hen wil ik een kaars aansteken.

Als herder wil ik bidden voor mijn leeftijdsgenootjes, die het veel minder goed hebben dan ik en vaak gepest worden.

Voor hen wil ik een kaars aansteken.

Als herder wil ik bidden, voor mijn broers en zussen, voor mijn ouders en grootouders, voor alle mensen: jong en oud.

Voor hen wil ik een kaars aansteken.

Als herder wil ik bidden voor alle mensen die vanavond vergeten worden, die nergens terecht kunnen, die bedroefd zijn of triestig. Voor hen wil ik een kaars aansteken.

Als herder wil ik bidden voor alle mensen die we vanavond missen rond deze tafel. Voor hen wil ik een kaars aansteken.

Iedereen ging duidelijk met een goed gevoel de kerstavond in.

Op **kerstdag** vierden we dan verder met een sfeervolle viering opgeluisterd door ons koor Blij Rondeel.

De viering startte met het alom gekende Venite adoremus dat vlot werd meegezongen door de aanwezigen.

De mensen werden welkom geheten door Lieven met deze woorden:

Wees welkom deze dag waar vandaan u ook komt, wie u ook bent, wat u ook bezighoudt en beroert, wees welkom, mensen van goede wil rond een kind dat pas is geboren: weerloos, machteloos, enkel toekomst, geheel en al belofte... Wees welkom deze dag

wat u hier ook naar toe heeft gedreven wat u hier ook komt zoeken, ik hoop dat u vindt wat u zoekt: uitzicht, hoop, vertrouwen, licht en vrede en de onschuld van een kind... Wees welkom in deze kerstnacht u die naar hier bent gekomen om samen te zijn met elkaar om te zingen, om te bidden, om te luisteren naar oude verhalen, om te doen als een kind; om al spelend en zingend, al biddend en dromend onszelf terug te vinden... Wees heel hartelijk welkom...

De aloude teksten over de geboorte werden gelezen.

Na een tekst van Jesaja over "een kind is ons geboren" werd het kerstevangelie gelezen.

Gaston sprak daarna een mooie homilie uit.

Hij sloot zijn homilie af met een mooie tekst van Mark Vermarcke die we via de mail ontvangen hadden:

kerst het zit me soms dwars: de heersers der aarde met het niets ontziend gestook en 'gepoker' ik kies voor de wapens van de liefde het teder omarmen van de geliefden in je huis, in je buurt

voor lef, durf, weerbaarheid die de angst verjaagt, de boze droom: maak wie zwak is weer sterk maak de wereld weer schoon koppig, geloven en hopen op een vreedevolle plek voor elke mens

Na het breken en delen van brood en wijn, sloot Thierry als voorzitter van het team de viering af met een bezinningstekst (schrijver ons onbekend):

Help ons waakzaam blijven, God, Op elk uur van de dag en elk uur van de nacht.

Laat ons de deur van ons leven wagenwijd voor u openstellen, als wij u mogen ontmoeten in het gekwetste hart van een ander mens.

Schud ons wakker als het oppervlakkige in onze samenleving ons in slaap heeft gesust. Open dan onze ogen en geef ons de durf ons leven te delen met armen en kleinen.

Misschien dat u vandaag, op deze kerstdag, dan ook in ons hart mens wil worden.

Op **tweede kerstdag** vierden we verder in de kapel.

In een overvolle kapel vierde samen en zongen aloude liederen van Kerstmis.

Pastor Rony gaf ons nog een korte boodschap mee om onze levensweg te vervolgen.

Meer dan voldaan gingen we zelf op pad met de boodschap van Kerstmis in ons hart.

Een **warme dank** aan al wie op één of andere manier (zang, voorgangers, muziek, lectoren, versiering, mensen die koken voor de daklozen, ...) heeft bijgedragen om van de advent en kerstvieringen een zinvol moment te maken.

Laten we samen verder bouwen aan deze gemeenschap.

Warme kerstgroeten

Lieven Dries

(c) Carl Van Deunen

(c) Thierry Van Craenem

Ontmoeting, een stap naar meer mens worden 4e zondag van de Advent en Kerstavond - Don Bosco

4e zondag van de Advent

Omdat duisternis ons van alle kanten insluit, laten wij licht binnen in ons denken en handelen voor een klare kijk en een ruime blik. In het verhaal van de ontmoeting van Maria met haar nicht Elisabeth zien we hen al verwachtingsvol uitkijken naar de geboorte van Johannes en Jezus.

Heldere vlam, hoe klein ook je licht, je valt op van ver, je wijst ons de weg doorheen de duisternis naar het volle licht.

God van leven en licht, geen duisternis houdt U tegen. U maakt telkens weer toekomst mogelijk. Kinderen springen op in de schoot van hun moeder, het nieuwe leven laat zich niet tegenhouden, het baant zich een weg naar het licht. God, geef dat ook wij werken aan een betere wereld als dragers van uw licht. Amen.

Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.

Woordje

Wat voor ontmoeting moet dat geweest zijn? Twee nichten die samen in verwachting zijn en blij elkaar te zien. Elisabeth wordt groot door die ontmoeting met Maria. Zij krijgt "erkenning". De toekomst die zij draagt wordt "waardevol". Je kan mensen ontmoeten en daardoor die mensen waardigheid geven. Deze ontmoeting uit het evangelie is van die aard. Dit Lucasevangelie werd geschreven zo'n 40 jaar na de verrijzenis. Lucas kende dus de afloop van het verhaal. Het mythische verhaal geeft aan de figuren meer waarde. Het eenvoudige meisje Maria wordt groot door haar opdracht om Jezus te baren die als titel 'koning van het heelal' wordt toegedicht. Denken we maar terug aan de viering van Christus koning. Je kan mensen ontmoeten op een manier dat ze "groter" worden, groeien als

mens. Je kan mensen ontmoeten op een manier dat ze "mens worden". En is Kerstmis niet het feest van de menswording? "Welzijnszorg" komt al vele jaren op voor meer menswaardigheid, in het bijzonder voor de zwakke, de kwetsbare, de mens in armoede. Dit jaar legt ze het accent op "waardig werk". Dat vraagt natuurlijk van onze samenleving; van politiek en werkgevers dat ze geen statuten in het leven roepen die 'waardig' werk in de weg staan, zoals flexi-jobs. Je kan zeggen dat je daar als individu niet zoveel aan kan doen maar samen staan we sterker door Welzijnszorg te steunen in zijn eisen en projecten. Maar je kan dus ook ontmoetingen proberen te realiseren die mensen 'groter' maken, die mensen 'waardevol' maken. In het bijzonder voor mensen aan de rand van onze samenleving, mensen in armoede. Ik denk bijvoorbeeld terug aan 17/10 de dag tegen extreme armoede die door vele mensen in armoede mede wordt georganiseerd. Zorg dat je hen ziet, kijk niet langs hen door. Vraag hoe het hen gaat, welke moeite ze moeten doen om het hoofd boven water te houden. Dat is niet zo gemakkelijk. Mensen waarlijk ontmoeten is waarlijk zorgen voor welzijn. Ik denk trouwens dat het dat is wat God doet. "Kleine mensen maakt Hij groot!"

Kerstavond

Meer is niet nodig om weer te gaan hopen

Welkom

Goede avond. Welkom in Ademtocht. Buiten is het koud, donker en regenachtig. Binnen hebben we het licht aangestoken. Fijn dat jullie vanavond besloten hebben naar hier te komen om de kerstdagen in te luiden met een moment van bezinning en inspiratie. We luisteren naar teksten, we blikken terug op de campagne van WZZ van de voorbije adventsperiode, we lezen het oude verhaal van de geboorte van Jezus, we zingen en bidden samen. Meer is niet nodig om weer te gaan hopen. Bedankt om in te gaan op de uitnodiging om te werken aan een nieuwe wereld, een nieuwe aarde, om de droom van God gestalte te geven in deze wereld. De droom van God die we in onze verbeelding kunnen omschrijven als vrede, licht, rechtvaardigheid, verbondenheid, de Weg, het Woord, de Naam.... vul zelf maar in.

Inleiding op het evangelie: Waarom we Kerstmis vieren?

In de bijbel vertellen Lucas en Matteüs allebei een verhaal over de geboorte van Jezus. Beide verhalen verschillen en spreken elkaar ook tegen. Dat is niet erg, want het gaat er hen niet om te beschrijven wat er werkelijk gebeurd is. Ze hadden gehoord van die man, Jezus uit Nazareth, die wonderen verrichtte en tekenen gaf van een nieuwe toekomst. Zijn korte leven eindigde met de dood aan het kruis, in volledige overgave. Maar de ontdekking dat het graf van Jezus leeg was bij het schemeren van de nieuwe morgen, heeft ook deze evangelienschrijvers gevuld met geloof: God heeft het laatste woord, niet de dood. En: God is liefde.

Aansteken van de Paaskaars

In de tijd van Mattheus en Lucas kende iedere grootheid een geboorte waarbij veelal de goden een actieve rol speelden. Bij 'grote' mensen lijkt de hemel de aarde even te raken. De ervaring van de evangelisten was dat in Jezus God zelf op aarde verscheen. De engelen, als hemelse boodschappers, mogen dat verkondigen en wereldkundig maken. Er is een kind geboren.

Woordje

Aan het begin van de advent vroeg ik jullie medewerking met de vraag: 'Wat betekent Kerstmis voor jullie?' Wat brengt mensen deze tijd van het jaar samen? Wat maakt dat we deze tijd de gezelligste tijd van het jaar noemen, ook al is het buiten bar, donker en koud? Het gaat me niet om de kerstmarkt met zijn luidende muziek, zijn kraampjes en geuren, de lange openingstijden van de winkels en de vele promo's en de jacht naar originele cadeautjes. Het maakt me ook niet uit of jullie een echte of een nepboom hebben, of helemaal geen en hoeveel cadeautjes eronder liggen. Ik ben op zoek naar het geheim van Kerstmis! Wat geeft dit feest betekenis, welke zin geeft het jou in deze harde wereld. Voor mij is Kerstmis vieren met je gezin. Ik denk, geloof dat er veel gezinnen zijn die geen Kerstmis kunnen vieren door onenigheid binnen het gezin, door oorlog, ziekte, eenzaamheid....
Via een mail van Lieve kreeg ik deze bedenking van Jozef: "Dat in tijden van ontkerkelijkheid en secularisering niet-religieuze gewoonten rond Kerstmis zich sterker openbaren, is geenszins verwonderlijk.

Maar als de kerstman, om met Parlevink te spreken, 'aan andersdenkenden een onschuldig genoeg verschaft' – waarom niet? Het belangrijkste is dat Kerstmis wordt gevierd – als feest van hoop, als feest van verbondenheid, als verplichtende uitnodiging tot vrede. Want, in de woorden van de Engelse dichteres Ruth Padel (01946) in haar kerstgedicht Tidings (2016):
[...] Christmas is seeing, suddenly, what's hidden, looking for the unknown thing which will make your life worthwhile and not looking away from suffering.
[...] Kerstmis is zien, plotseling, wat verborgen is zoekend naar het onbekende dingdat je leven de moeite waard zal maken en niet wegstijgen van lijden.

Kerstmis draait niet om geschenken, anders dan de kerstman lijkt uit te dragen. Maar geschenken hoeven Kerstmis niet in de weg te staan, al zeker niet wanneer zij als teken van verbondenheid worden gegeven. Het plotseling zien wat verborgen is, om met Ruth Padel te spreken, is een geschenk. En is de hoop die Kerstmis jaarlijks brengt, de terugkeer van het licht in het holst van de winter, het nieuwe leven, niet het grootste geschenk?" Rita stuurde me : Kerstmis betekent voor mij de belofte van vrede. Of beter: de hoop op vrede. De vrede die in dit oude jaar nog maar eens zo ver weg was in de wereld.

En toch: er waren zoveel kleine lichtjes van hoop zelfs in de meest satanische duisternis. We moeten ze blijven zien, opzoeken zelfs, waakzaam blijven. "There is a crack in everything, that's how the light gets in". Het goede blijven zien en blijven doen dat is de hoop levend houden. De inzet van de vele anonieme mensen over heel de wereld om medemensen te helpen, te troosten, te steunen. De inzet van de mensen rondom mij en van de mens naast mij, de glimlach en de geopende armpjes van het kerstkind, de ster: het blijven zien en blijven voeden dat is voor mij de hoop op vrede blijven koesteren, erin blijven geloven in de vrede van Kerstmis.

Van Agnes kreeg ik heel wat inspiratie. Zij hoort in de vieringen dat er waarden als betrokkenheid, dankbaarheid, ontmoeten, verdraagzaamheid in de kijker worden gezet: de mensen in hun waardigheid stellen, bevestigen in hun capaciteiten, opkomen voor meer verdraagzaamheid, door over-

leg de beste beslissingen nemen, zeker ook in onze parochie. En dit allemaal zowel in onze nabije gemeenschap als op wereldvlak.... Stellen wij onszelf de vraag of we daar zelf toe komen? Het lijkt me wel mooi om nu al goede voornemens te maken.

Vredesgroet

Bij de geboorte van Jezus zingen de engelen vrede uit. Ik sluit me graag aan bij kerkvader Johannes Chrysostomos die dacht dat je elkaar nooit genoeg vrede kan wensen. Jezus beloofde bij zijn afscheid: 'Vrede laat ik jullie na, mijn eigen vrede geef ik jullie, een andere dan de wereld te bieden heeft (Johannes 14, 27) De eerste woorden van de verrezen Heer aan zijn bange leerlingen is: 'vrede wens ik jullie' (Johannes 20, 19-23). Het Hebreeuwse woord sjalom betekent verzoening, een herstelde harmonie tussen mensen en van de hele schepping. Het wijst op een diepe verbondenheid tussen God en mensen. In de Bijbel is deze diepe vrede iets wat alleen God tot stand kan brengen. Daarnaast moeten wij vrede doorgeven met het oog op die nieuwe wereld waar we naar verlangen. Mag ik jullie uitnodigen om elkaar de vrede toe te wensen. Het is een menselijk gebaar dat iets wil uitdrukken van Gods werkzame aanwezigheid. Laten we door een handdruk, een eenvoudige gebaar, elkaar Gods vrede toewensen die overal en altijd zijn werking mag hebben.

Kerstwens

Meer is niet nodig om weer te gaan hopen, meer is niet nodig, gewoon wat mensen van goede wil meer is er niet nodig een kleine kring betrouwbare zielen die hopen op beter en bidden, eenvoudige mensen die nog kunnen knielen bij het stralende kind in hun midden meer is er niet nodig om weer te gaan hopen dat achter gesloten deuren het wonder van mensworden toch kan gebeuren meer is er niet nodig dan ramen en handen en ogen wijdopen en een hart dat zich binnenstebuiten keert voor wie dag na dag door ons leven lopen meer is er niet nodig
(Hilde Van Parys)

Uit de stemmige Franciscusviering van 25/12/2024

Eerste lezing

De treinen waren overvol, 't was een gedrang en een gehol. Ze kwamen van heinde en ver, de burgers en de militairen, ze lachten met elkaar of praatten van kerstverlof een hele week - het kon niet op! 't Geheel leek een bonte stoet van kermisklanten, belust op najaarsrestanten.

En toen de trein op tijd vertrok, was 't barstensvol tot aan de nok.

Hoe moeilijk sommigen ook stonden, ze waren blij dat ze reizen konden naar wintersport, Parijs of Londen, hun zakken vol zuurverdiende euro's.

Maar onder hen, haast niet te zien, was ook een knaap van een jaar of tien. Geheel alleen was hij gekomen en stond wat voor zich uit te dromen. De conducteur zag het kind en vroeg: "Waar gaat de reis heen, mijn vriend?"

't Kind schrok en zei met een stem zo zacht: "Ik wil zo graag naar Bethlehem, ik heb mijn spaarpot meegebracht."

Toen werd het stil op de trein, zo stil, o stille nacht, niet één had daár nog aan gedacht...

Bezinning

Op een slagveld klonk een stem, was van ver te horen, zong dat er in Bethlehem een kindje was geboren.

In die nacht zo stil en groot zwegen de kanonnen, die zijn bij de morgenrood toch opnieuw begonnen.

Kerstmis lijkt ons keer op keer vrede te beloven, maar kanonnen dreunen weer, als de lichtjes doven. Donkere Zuid-Afrikaan, honger moet je lijden, mag niet naar je vader gaan, bent van hem gescheiden. Wie dit hebben uitgedacht, komen allen samen, zingen plechtig Stille Nacht, zonder zich te schamen.

Kerstmis lijkt ons keer op keer vriendschap te beloven, maar dan gaan ze altijd weer alle lichtjes doven. Turk en Griek en Marokkaan, mogen die hier blijven? Mogen die hier ook bestaan of zal men ze verdrijven?

Kerstmis doet ons telkens weer beterschap beloven, laat dan deze ene keer het lichtje niet weer doven.